

[Miljøministeren]

forslagene, vil det afgørende derfor ikke være sådanne bestemte talstørrelser. Det, man vil lægge vægt på, er, at boligbyggeriet og placeringen af institutioner m.v. sker på en sådan måde, at der overalt i landet er et godt udbud af arbejdspladser, privat og offentlig service, kollektiv trafik og forsyning med energi. Dette er den generelle målsætning. Hvordan den skal føres ud i livet, må naturligvis afhænge af de lokale forhold.

Det er netop gennem regionplanlægningen, at der skal ske en sådan sammenkobling af generelle målsætninger og lokale forhold. Det er derfor, der i lovgivningen er lagt så stor vægt på, at regionplanforslagene udarbejdes af amtsrådene i et samspil med kommunalbestyrelserne og befolkningen.

Landsplanredegørelsernes betydning er, at de peger på nogle samfundsmæssige vilkår og kendsgerninger, som man ikke generelt kan se bort fra i planlægningen. Redegørelsen angiver derfor nogle principper, som kan lægges til grund for den konkrete udformning af planerne, og er altså derfor ikke udtryk for nogen centralistisk tilbøjelighed. Regionplanerne skal skabe rammerne for et godt fungerende samfund med de bedst mulige levevilkår, også for landsbyerne.

Svend Erik Hovmand (V):

Det er ikke almindeligt, at folketinget blander sig i regeringens interne arbejdsfordeling, men egentlig kunne det være interessant at høre statsministeren redegøre for, i hvilket omfang denne landsplan overhovedet har været behandlet af den samlede regering og i den socialdemokratiske gruppe, inden den blev fremlagt. Jeg har i alt fald svært ved at tro, at de respektive fagministre og socialdemokratiske gruppemedlemmer med indsigt i diverse fagområder ville have ladet den passere uden videre, hvis de havde haft mulighed for at sætte sig grundigt ind i den tekst, som vi nu er blevet præsenteret for.

Det kunne have interesse at høre f. eks. boligministeren vurdere de synspunkter om det fremtidige boligbyggeri, som landsplanen indeholder, og det kunne være interessant at høre, om også trafikministeren mener, at den trafikundersøgelse fra 1975, som er et af hovedargumenterne i redegørelsen, stadig er lige aktuell, stadig er tilstrækkelig og stadig er veldokumenteret.

Mig forekommer det, at redegørelsen er skrevet, som om man helt har overset, at vi netop har fået en lov om kollektiv trafikplanlægning, der tilsiger alle amter at etablere et kollektivt trafiksystem. Det vil under alle omstændigheder betyde, at langt de fleste bysamfund og landsbyer vil få en busbetjening i fremtiden, og disse busforbindelser skal ikke bare sørge for skolebørnene, de skal også sikre en rimelig betjening af andre befolkningsgrupper. Det er altså ikke så meget et spørgsmål, om det bliver lidt dyrere eller lidt billigere at betjene de mindre samfund. De allerfleste vil nemlig under alle omstændigheder blive betjent alligevel, og der vil de allerfleste steder være rigelig kapacitet til rådighed.

Det kunne også være interessant at høre indenrigsministeren, der i al fald, indtil han blev minister, var en sand vogter af kommunernes selvbestemmelsesret, især når det gjaldt kommunernes indflydelse med hensyn til placering af den kommende byudvikling, og som i Ribe amt har været stærkt engageret i udarbejdelsen af et regionplanforslag, der indeholder omkring 30 pct. flere lokalcentre, end der er acceptabelt efter landsplanredegørelsen, som han også har et medansvar for.

Men det er ikke bare i Ribe amt, man har lyttet efter hr. Henning Rasmussen, da han var formand for Kommunernes Landsforening. Også i andre amter har man ønsket at bryde de snærende bånd. Adskillige steder har man ønsket en mere decentral udvikling, og visse steder har man endog ønsket ud over de såkaldte lokalcentre at sikre en lang række mindre landsbyer for at bevare den lille skole, købmanden, bageren osv. Det gælder i Ringkøbing amt, det gælder i Storstrøms amt, det gælder i Vejle amt, og det gælder en række andre steder.

Det kunne også være interessant at høre energiministerens vurdering af den anden rapport, som er en af hovedhjørnestenene i landsplanredegørelsen, nemlig den, der beskæftiger sig med fordele og ulemper ved central og decentral vækst.

For det første er den rapport, som planstyrelsen har ladet fremstille specielt til formålet, ikke den eneste, der beskæftiger sig med dette spørgsmål. Civilingeniør Jens Møller fra Danmarks tekniske højskole og Fyns amtskommune har hver for sig udarbejdet